

581 Ben Gönü Köyünde Yaşadım

– Necmi Yaprak · 04 Mart 2012

Kafam bozulduğu zaman
Köyden bir çıkışım vardı
Sanki bir daha köye hiç geri dönmeyeceğim
Aradan pek fazla zaman geçmeden
Lanet olası köy tüter burnumda
Kırk yıl hasretinle yandığım
Koşa koşa gelirdim
Her gelişimde yüreğimden bir parça kopar giderdi
Yaşananların güzelliği olsa da
Acılar daha ağır basar
Yine boynu bükük yollara düşerdim
Bu yüzden İstanbul'un yolları aşındı
Bir de bu sayfayı açarsak İşin içinden çıkamayız artık Aklıma geliyorda O kadar patırtının arasında Biz
nasıl sağ çıktık Kader bu Nedendir bilemem
Bu bana alışkanlık yaptı
Sonunda öyle bir çıktım ki
Köyüme yalnızca izinlerde gelmeye başladım
Çocukluğum diyemem ama
Gençlik yıllarıma acıdım
Şimdi ki zamana bakarsak
Aslında Biz daha şanslıydık
En azından aklımızda köyümüz kalmıştı
Sorun bakalım çocuklarınıza
Olmuş mu köy anıları
Onlarca kişi bir araya gelip
Bir topun peşinden koşturmuş mu her akşam
Ya da bir sevda uğruna
Küsmüş mü can ciğer arkadaşına
Geçmişinle hesaplaşıp Ulan biz ne aptalmışız deyip Sarılmış mı arkadaşının boynuna Kısacası bizim
yaşadıklarımızın
Binde birini yaşamadı çocuklarımız

Bugün de köye gittim
Daha karşıdan görünür görünmez
Fırtınalar kopuyordu yüreğimde

Kahve önüne geldiğimizde
Selam verecek üç kişi görebildim
Koskoca ikiyüz kırk hanelik köyde Üç kişi saf tutmuş imamın peşinde
--Allah Allah köye mi gelsek acaba
--Var git işine be abi
--Ne işin var senin köyde Allah aşkına
Söylenen diller
Çiğerimi parçalıyor kimsenin haberi yok
Demek ki çok sular akmış
Her şey değişmiş Biz hala kendimizde değiliz

Peki arkadaş biz ne yapacağız
Zaten çalışmakla geçti ömrümüz
Birisi çıksın söylesin
Gurbetten bir şey anlayan var mı
Ben bir şey anlamadım
En azından avunacağım
Bir tek sözüm kaldı
Ben Gönü Köyünde yaşadım...

03.03.2012